

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำวันที ๘ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๕ หน้า ๑๐ มูลค่าข่าว ๓๓๘,๘๗๓.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

พ.ต.อ.ชัยวัฒน์ บุราณ

ผกก.ทจ.๒ สฟฐ.

คอลัมน์ "ไลฟ์สไตล์...คลายเหนื่อ" สุดสัปดาห์นี้ขอพาท่านผู้อ่านไปสัมผัสกับชีวิตของ พ.ต.อ.ชัยวัฒน์ บุราณ ผู้กำกับการฝ่ายทะเบียนประวัติอาชญากร 2 กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานพิสูจน์หลักฐานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผกก.ทจ.๒ สฟฐ.) ที่ครั้งหนึ่งของชีวิตเคยกินเงินเดือนอยู่ในบริษัทเอกชน แต่สุดท้ายก็ผันเส้นทางชีวิตมาสวมเครื่องแบบสีทากิ โดยยึดอุดมคติที่ว่า "ไม่ชอบรีดเส้นได้ให้กับชีวิตของตัวเองเกิดมาครั้งเดียวควรทำความดี อะไรที่เป็นสิ่งที่ผิดไม่ควรทำ ความดีผู้ที่ได้รับจะมีความสุข ความดีผู้ที่ได้รับจะมีความสุข" ส่วนความเป็นตัวตนของนายตำรวจคนนี้จะเป็นอย่างไรเราลองไปติดตามดูกันดีกว่าครับ

ผมเป็นคนกรุงเทพฯโดยกำเนิด เป็นบุตรของ นายบุญชู-นางทัศนีย์ บุราณ แต่พื้นเพเดิมของคุณพ่อเป็นคน จ.เพชรบุรี ส่วนคุณแม่เป็นคน จ.นครปฐม ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ผมมีพี่น้องทั้งหมด 3 คนด้วยกันคือ 1.พ.ต.อ.ชัยวัฒน์ บุราณ 2.นางอัจฉราพร บุราณ ทำงานที่สหรัฐอเมริกา และ 3.นายประเสริฐ บุราณ ทำงานอยู่ที่บริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

แต่ด้วยความที่คุณพ่อเป็นคน จ.เพชรบุรี ผมจึงตามคุณพ่อไปอยู่ที่ จ.เพชรบุรี และเริ่มเข้าเรียนระดับประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดดอนไถ่เดียว จ.เพชรบุรี ตอนอายุได้ 8 ขวบ และได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของโรงเรียนวัดดอนไถ่เดียว ไปแข่งขันประกวดภาพในงานกาชาดประจำปีของ จ.เพชรบุรี ณ สนามหน้าเขาวัง โดยมีโรงเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดเข้าร่วมแข่งขันเป็นจำนวนมาก ผลการตัดสินออกมาได้รางวัลชนะเลิศอันดับหนึ่ง โดยผู้มอบประกาศนียบัตรคือผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีในสมัยนั้น จากนั้นก็สอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนประสาธน์มิ่งอนันต์ กรุงเทพฯ และเรียนต่อระดับ ปวช. ที่โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์ยานบางเขน จากนั้นก็เรียนต่อระดับปวส. ที่วิทยาลัยเพาะช่าง สาขาศิลปกรรมศาสตร์ จากนั้นก็เรียนต่อปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ เอกศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร และศึกษาต่อระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ หลักสูตรความร่วมมือกับสถาบันทหาร รุ่นที่ 2 มหา วิทยาลัยรามคำแหง

จากนั้นผมได้ตัดสินใจในช่วงชีวิตที่เลือกได้ แปรผันตัวเองด้วยการลาออกจากบริษัทโฆษณาในตำแหน่ง Art Director ที่มีเงินเดือนสูงถึง 50,000 บาท เข้ารับราชการในตำแหน่งรองสารวัตร งาน 4 กก. 2 ทว. ในปี 2540 ในวัย 34 ปี ตามอุดมการณ์ “เพื่อประชาชน” ผ่านการอบรมหลักสูตร กอส. รุ่นที่ 16 รุ่นเดียวกับ ร.ต.อ.เกียรติศักดิ์ เสนาเมือง หัวหน้าผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทย ที่กำลังโด่งดังอยู่ทุกวันนี้ ในช่วงอบรมก็ร่วมเล่นฟุตบอลกันในยามว่าง.หลักสูตรสืบสวนสอบสวน รุ่นที่ 76 ปี 2545, หลักสูตรสารวัตร รุ่นที่ 75, หลักสูตรผู้กำกับการ รุ่นที่ 88, AFP Forensic Artist Workshop, ICE/EXBS Counter Proliferation Investigation Training (U.S. Immigration and Customs Enforcement) เมื่ออบรมเสร็จก็เข้ารับราชการครั้งแรกในตำแหน่ง สว. งาน 4 กก. 2 ทว., ดำรงตำแหน่ง สว. งาน 3 กก. 2 ทว., ดำรงตำแหน่ง สว. ฝ่ายทะเบียนประวัติอาชญากร 2 ทว., ดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการฝ่ายทะเบียนประวัติอาชญากร 2 ทว., ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการฝ่ายทะเบียนประวัติอาชญากร 2 ทว. ถึงปัจจุบัน

“สำหรับความประทับใจของผมนั้น คือ การรับราชการตำรวจในตำแหน่งงานสเกดซ์ ภาพคนร้าย (Forensic Artist) ด้วยการยึดถืออุดมการณ์เพื่อประชาชน ประกอบได้รับแรงบันดาลใจจาก พล.ต.อ.พงศพัศ พงษ์เจริญ รอง ผบ.ตร. เมื่อได้ร่วมงานกับท่านเกิดความรู้สึกว่าการทำงานเพื่อช่วยเหลือประชาชนทำ

งานไม่มีวันหยุด แต่มีความสุข ส่วนตัวกลับคิดว่า ความสุขทางใจเป็นสิ่งสำคัญกว่าความสุขทางกาย เช่น คำโบราณที่ว่า ทุกข์กายอยู่ได้ ทุกข์ใจอยู่ยาก เมื่อตัวเราสามารถช่วยเหลือประชาชนให้คลายทุกข์และมีความสุขได้ถือว่าใจเราจะมีความสุขมากกว่า ที่ผ่านมายังไม่ติด

อยู่กับปัญหา ทั้งในชีวิตส่วนตัว ถึงแม้การปฏิบัติหน้าที่จะมีอุปสรรคอยู่รอบด้าน ผมชอบความเป็นอิสระ มีชีวิตเรียบง่าย ไม่ชอบขีดเส้นได้กับตัวเองเพราะมันเหมือนเป็นกำแพง และจะทำให้หยุดแค่นั้น เราต้องข้ามกำแพงไปเดินนอกกำแพงบ้าง และเมื่อถ้าเราเดินรอบกำแพงด้านนอกเราจะรู้เห็นเรื่องราวที่ต่างกัน คนเราเกิดมาครั้งเดียว อะไรที่เป็นความคิดทำให้หมดอายุละเลย อะไรที่เป็นสิ่งผิดก็ไม่ควรทำเลยซักครั้ง ความดีที่ได้รับมีความสุข ความผิดที่ได้รับมีความสุข”

ผมมักใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐาน ด้วยใจรักด้านศิลปะและความประทับใจที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานระหว่างความเป็นธรรมชาติกับศิลปะงานเขียนภาพ ในสมัยตอนที่เรียนหนังสือ ผมชอบสไตล์ Impressionism (อิมเพรสชันนิสม์) เป็นความประทับใจในแง่มุมที่ธรรมดา หรือเรื่องราวธรรมดา แต่มีมุมมองพิเศษ

ที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ผมมีความประทับใจในบทบาทที่เป็นอาจารย์พิเศษให้กับนักเรียนนายร้อยตำรวจ ถือว่าได้มีส่วนร่วมถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและความประทับใจอีกด้านหนึ่งคืองาน Age Progression Of A Missing Person คือการทำภาพคนหายที่มีการเปลี่ยนแปลงตามอายุให้มีอายุเทียบเท่าปัจจุบัน ซึ่งเป็นหน่วยงานแรกในประเทศไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการสืบสวนและประชาสัมพันธ์ในการติดตามหรือเพื่อให้ประชาชนผู้พบเห็นได้แจ้งเบาะแสดังเจ้าหน้าที่การทำงานจะต้องลงพื้นที่เก็บข้อมูลกับครอบครัวที่มีคนสูญหาย เพื่อนำลักษณะตัวหน้ารูปพรรณ ลักษณะใบหน้าของคนในครอบครัวมาสร้างภาพดังกล่าว ได้รับรู้ความรู้สึกของผู้เป็นพ่อแม่ และคนในครอบครัว ความต้องการหรือรอวันที่จะได้พบลูก ยิ่งทำให้มีกำลังใจทำงานนี้มากยิ่งขึ้น

ในช่วงที่เข้ารับการอบรมหลักสูตรสืบสวนสอบสวนคดีอาญารุ่นที่ 76 รู้สึกว่าได้รับความรู้อย่างมากในการสืบสวนสมัยใหม่ ทั้งการประสานหน่วยงานต่างๆ เทคนิคการสืบสวนสมัยใหม่ทุกๆ ด้าน จากการฝึกยิงปืนที่ไม่ได้เรื่องเท่าไรจนได้โลดด้วยคะแนน 90% พร้อมทั้งยังนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการปฏิบัติงาน และใช้เป็นที่กระในการบรรยายและสอนให้กับหน่วย

งานต่างๆ

“ผมต้องขอขอบคุณผู้ที่ให้โอกาส ให้คำแนะนำ และเป็นแรงบันดาลใจเป็นอย่างดีมาโดยตลอดคือท่าน พล.ต.อ.มนตรีชัย พันธุ์คงชื่น ที่เป็นผู้ที่ให้โอกาสให้คำแนะนำให้คำปรึกษาในการทำงานในอาชีพตำรวจ โดยถือว่าท่านเป็นผู้มีพระคุณสูงสุดที่ต้องจารึกไว้ ส่วน พล.ต.อ. พงศพัศ พงษ์เจริญ รอง ผบ.ตร. ก็ให้แรงบันดาลใจในการทำงานกับท่านและเมื่อได้ร่วมงานกับท่านจะเกิดความรู้สึกที่ว่า “การทำงานเพื่อช่วยเหลือประชาชน ทำงานไม่มีวันหยุด แต่มีความสุข” นอกจากนี้ยังมีอีกท่านหนึ่งคือ พล.ต.อ.จรัมพร สุระมณี ที่ปรึกษา สบ 10 ที่เป็นแบบอย่างในการทำงานที่ดี ทুমเตด้านงานนิติวิทยาศาสตร์ทั้งให้คำปรึกษาและให้การสนับสนุน รวมทั้งให้กำลังใจ คำพูดที่เพิ่มกำลังใจในการทำงานจากท่านก็คือ “ขอให้มุ่งมั่นตั้งใจที่แกร่งกล้า และยึดมั่นในอุดมการณ์ เพื่อประชาชนอย่างที่ได้ปฏิบัติมาโดยตลอด” ผมจึงขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชาทั้ง 3 ท่าน เป็นอย่างสูง” นอกจากนี้ผมยังจัดโครงการบรรยายความรู้ให้กับเยาวชนและประชาชนกลุ่มเสี่ยงในเรื่องของการเตือนและระวังภัย ให้ความรู้ในการสังเกตจดจำและทำมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลากว่า 10 ปีมาแล้ว เพื่อช่วยป้องกันและลดข้อผิดพลาดของคนร้ายที่คิดจะกระทำความผิด หรือหากกระทำความผิดประชาชนจะ

สามารถให้ข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ ซึ่งมีผลโดยตรงกับงานสเกตซ์ภาพคนร้าย

ผมมักใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานด้วยใจรักด้านศิลปะและความประทับใจที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานระหว่างความเป็นธรรมชาติกับศิลปะงานเขียนภาพ ในสมัยตอนที่เรียนหนังสือผมชอบสไตล์ Impressionism (อิมเพรสชันนิสม์) เป็นความประทับใจในแง่มุมที่ธรรมดา หรือเรื่องราวธรรมดา แต่มีมุมมองพิเศษ ซึ่งเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกมีความสวยงามอยู่ในตัวเอง ซึ่งเราไม่ควรมองข้าม และชอบจะเก็บเรื่องราวของความประทับใจต่างๆ นั้น เป็นภาพถ่าย จะรู้สึกเสียดายที่บางครั้งความประทับใจเหล่านั้นเป็นแค่ความทรงจำจึงให้ความสำคัญในการบันทึกภาพอย่างมาก เพราะชีวิตจริงไม่สามารถย้อนเวลาได้ สิ่งที่ผ่านมาคืออดีตและประวัติศาสตร์ มีค่าๆ หนึ่งที่ชอบมาก คือ “ข้างหลังภาพ” ความทรงจำก็คือ “ข้างหลังภาพ” และชอบสะสมวิหตุเก่า-ตู้โชว์ลายฉลุรูปแบบโบราณสวยๆ ความประทับใจเหล่านี้ จึงทำให้เกิดความชอบในเรื่องราวต่างๆ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็สถานที่ ธรรมชาติ ภูเขา สายน้ำ วันสบายๆ จึงมักจะใช้ชีวิตกับธรรมชาติ วิถีชีวิตธรรมดาแบบชาวบ้าน เพราะสิ่งเหล่านี้มีคุณค่า มีเรื่องราวที่น่าประทับใจและน่าที่จะศึกษา

“สิ่งที่ผมปลาบปลื้มที่สุดอย่างหนึ่งก็คือนามสกุล “บูรณะ” ซึ่งได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 จากการถวายงานของบรรพบุรุษอย่างใกล้ชิด ประกอบกับการทำคุณงามความดีถวายพระองค์ท่านอย่างใกล้ชิดนั่นเอง”